

For meget lysin og protein straffer de dårlige søer

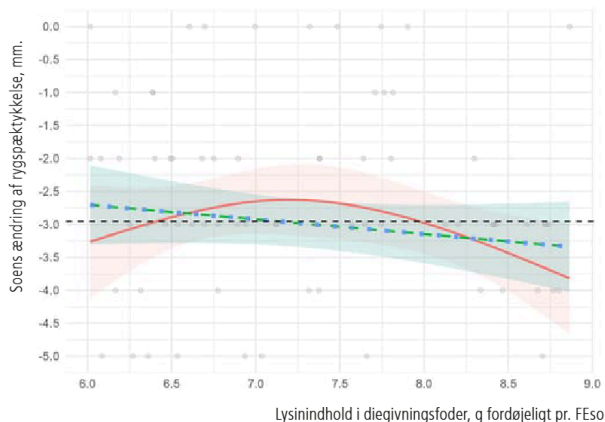
Vejen til mere magre søer er at give søer med lav kuldtilvækst og lav foderoptagelse for meget lysin og protein i diegivningsfoderet!

Af Thomas Sønderby Bruun, Seges Innovation

De dårlige søer kan vi ikke sætte i bås, da det ikke umiddelbart ses, hvem der er god eller dårlig, før et stykke henne i diegivningsperioden.

Det interessante ved at fokusere på dårlige søer er, at de reagerer helt anderledes på et toptunet diegivningsfoder end de højproduktive søer.

Det, der er ædt og absorberet

Figur 1: Effekt af stigende mængde fordøjeligt lysin (og øvrige aminosyrer) i diegivningsfoderet på søernes rygspæktab for søer med lav kuldtilvækst og lav foderoptagelse.

ret i tarmen, kan ikke forsvinde, og her har den lavproduktive so sin udfordring!

Et foder med et indhold af fordøjeligt lysin og protein væsentligt over normen udnyttes ikke til kuldtilvækst, og nu er proteinet en belast-

ning for soen.

Enten skal det aflejres på soens egen krop eller nedbrydes og udskilles, og begge dele koster energi og vil samtidig være spild af de ekstra foderomkostninger, som følger med øget lysin- og proteinindhold.

Derfor vil lavtydende søer bruge rygspæk som ekstra energikilde for at få råd til at håndtere overskudsproteinet, uanset hvilke statistiske modeller, vi bruger i analysen (figur 1).

Altså bliver den gode blanding til en ufrivillig slanketur for den dårlige so og kuldtilvæksten forbliver upåvirket af det dyrere foder.

Læringen er, at vi ikke gider have søer med lav kuldtilvækst og at hvis man har mange søer med en kuldtilvækst under 3,0 kg pr. dag, så skal man absolut ikke gå over gældende normer, da det bare vil føre til et øget foderforbrug til reetablering af hudlet efter fravæning.

Den samlede økonomiske straf af at anvende f.eks. 8,7-9,0 g fordøjeligt lysin til en so med lav kuldtilvækst og lav foderoptagelse vil ligge omkring 8-11 kr. pr. fravænet kuld.